

Dog gælder denne Bestemmelse ikke, naar det drejer sig om:

1. Udøvelse af Retten til lovligt Forsvar, det vil sige til at modsætte sig et Brud paa den Forpligtelse, der indeholdes i Artikel I, første Stykke.
2. En Handling foretaget i Henhold til Folkeforbundspagtens Artikel 16.
3. En Handling foretaget som Følge af en Beslutning taget af Folkenes Forbunds Delegeretforsamling eller Raad, eller i Henhold til Folkeforbundspagtens Artikel 15, Stk. 7, forudsat at, i sidste Tilfælde, denne Handling er rettet mod en Stat, som først har været den angribende.

Artikel 2.

Enhver af de høje kontraherende Parter forpligter sig ligeoverfor enhver af de andre til at henskyde alle Uoverensstemmelser af hvilken som helst Art, der maatte opstaa mellem dem, og som ikke har kunnet løses gennem de sædvanlige diplomatiske Forhandlinger, til fredelig Bilæggelse paa den i denne Overenskomst foreskrevne Maade.

Artikel 3.

Hvis en af de høje kontraherende Parter mener, at et Brud paa denne Overenskomsts første Artikel er blevet eller bliver begaaet, skal den uophødelig forelægge Sagen for Folkenes Forbunds Raad.

Saa snart Folkeforbundsraadet har konstateret, at et saadant Brud har fundet Sted, skal det straks give Meddelelse derom til de Magter, der har undertegnet nærværende Overenskomst; og enhver af disse forpligter sig til i et saadant Tilfælde øjeblikkelig at yde sin Bistand til den Magt, mod hvem den paatalte Handling har været rettet.

Artikel 4.

1. Hvis den ene af de høje kontraherende Parter nægter at rette sig efter de i denne Overenskomst foreskrevne Fremgangsmaader til fredelig Afgørelse af Tvistigheder, eller nægter at fuldbyrde en Voldgifts- eller Retskendelse, og begaar Brud paa denne Overenskomsts første Artikel, skal Bestemmelserne i Artikel 3 bringes i Anvendelse.

2. I det Tilfælde, at en af de høje kontraherende Parter, uden at begaa Brud paa denne Overenskomsts første Artikel, nægter at rette sig efter de til fredelig Afgørelse af Tvistigheder foreskrevne Fremgangsmaader, eller nægter at fuldbyrde en Voldgifts- eller Retskendelse, skal den anden Part forelægge Sagen for Folkeforbundsraadet, som da skal træffe Bestemmelse om de Forholdsregler der vil være at tage; de høje kontraherende Parter skal rette sig efter disse Forslag.

Kapitel II. — Fredelig Bilæggelse af Tvistigheder.

Artikel 5.

1. De i de følgende Artikler foreskrevne Bestemmelser skal anvendes ved Bilæggelse af Tvistigheder mellem Parterne, med Forbehold af de Forpligtelser af mere omfattende Karakter, som maatte fremgaa af andre indbyrdes Overenskomster.

2. Disse Bestemmelser anvendes ikke ved Tvistigheder opstaaet som Følge af Handlinger, der ligger forud for denne Overenskomst, og som hører Fortiden til.

Artikel 6.

1. De Uoverensstemmelser, for hvis Løsning der ved andre mellem de stridende Parter gældende Overenskomster, er foreskrevet en særlig Behandling, skal afgøres i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

2. Hvis imidlertid disse Overenskomster kun foreskriver Forligsbehandling, skal, naar denne Fremgangsmaade ikke har ført til noget Resultat, nærværende Overenskomsts Bestemmelser vedrørende retlig Afgørelse eller Voldgift bringes i Anvendelse, forsaavidt det drejer sig om Tvistigheder af retlig Karakter.